

ere utaaelstige, saa kan man komme med Foranstaltninger til at hæve dem; men fordi der indtræffer forskjellige Mangler hist og her, troer jeg ikke, man derfor strax skal gribe ind i dette Forhold med den lovgivende Magt. Hvad Ulykke er der i, at en Skolelærer ved en enkelt Leilighed flytter fra et Kald i en eller anden Commune lidt tidlig efter at være kommen dertil? Er det saa forfærdelig en Sag at faae ham erstattet igjen? Hvad er det for Videnstaber, som der læres, hvis Afbrydelse skulde foraarsage saa store Ulemper, at Kommunen maatte ansee sig for overmaade brystholden ved ikke at kunne faae den samme Mand til at fortsætte Underviisningen deri? Det at lære Folk ABC, er det saa vanskeligt, eller er det at lære dem at regne Stykker eller skrive efter Forstrifter, er det saadanne Hærfunster, at det ikke skulde kunne gjøres ordentligt, fordi man skifter Lærere efter en temmelig kort Tids Forløb? Det kan jeg virkelig ikke troe. Ved høiere Underviisningsanstalter kan det i visse Tilfælde medføre Ulemper, det skal jeg indrømme; men her har det sandelig ikke en saadan Betydning, at der skulde være nogen særlig Grund til at puste Lovgivningsmagtens Indgriben i disse Forhold, fordi der er indtruffet nogle af de Tilfælde, som her ere omtalte. Nei, lad det gaae sin rolige Gang endnu i nogle Aar, og lad os see, om det griber saaledes om sig, at der bliver en fuldkommen Ustabilitet i alle eller dog i de fleste Communer med Hensyn til Lærernes Forbliven der; naar det da er kommet saa vidt, saa vil ogsaa jeg mene, at der kan være Anledning til at faae en ny Lov desangaaende, men før den Tid ikke.

Ministeren for Kirke- og Underviisningsvæsenet: Jeg troer rigtignok ikke, at den ærede Rigsdagsmand (Winther) har rigtigt overveiet en Skolelærers Stilling og de Pligter, der paahvile ham, naar han anseer Betydningen af hans Arbejde for saa ringe. Jeg troer, at en overordentlig begabet Mand kan have Anvendelse for sin Sjæls fulde Kraft for paa en aldeles tilfredsstillende Maade at fyldestgjøre sit Kald; alene til ganske simpelt at fortælle en Historie for Børn saaledes, at de fuldt fatte den, at den vækker deres Aand og

Interesse, hører der allerede Meget, og til at føre Barnet paa en let fattelig Maade ind i Verden og i de forskjellige Forhold, som omgive det, udfordres der Mere, end den ærede Rigsdagsmand synes at antage efter hans Utværing at bømme. Selv om man tog den meest begavede Mand og satte ham til at være Skolelærer, og han gjorde sig den yderste Effort, vilde der være god Brug for hele hans Virksomhed; i den Grad troer jeg Skolen kan gjøre Krav paa en Mands fulde Virksomhed, paa Talentet, Geniet, Interessen, Barmen og Sjælligheden til Skolen, Lethed i at opfatte, Lethed i at fremstille — den kan gjøre Krav paa det Altsammen; der er Intet, der i den Henseende er for Meget for den. Vil man derimod henstille det saaledes, som om det blot er en simpel, mechanisk Ting, kan det gjerne være, at der ikke udfordres saa Meget. — Troer den ærede Rigsdagsmand ikke, at der hører Meget til blot at lære et Barn, at 8 Gange 9 er 72? Der hører ikke saa Lidet dertil, hvis man forlanger, at det i øverste Klasse skal være Børnene ret tydeligt, hvorledes dette er at forståe; man kan ikke saa lige løbe til det, det seer nok simpelt ud; men, naar man vil tage fat paa det, er det paa ingen Maade saa let. — Jeg skal endnu bemærke, at jeg ikke kan give de ærede Medlemmer Ret i, at de hyppigt stedfindende Forslyttelser ikke skulde medføre Ulemper for Skolen. Naar der f. Ex. 3—4 Gange om Aaret er Vacance ved Skolen, maa den da ikke i allerhøieste Grad lide derunder? Naar derhos den lange Tid, Skolen staaer ledig — og der gaaer let 8 Uger hen, inden der kommer nogen ny Lærer — indtræffer i den bedste Skoletid, hvor forstyrrende maa da ikke en saadan Vacance virke paa Skolen! Jeg anseer Spørgsmaalet for at være overordentligt vigtigt for Skolen og at have overordentlig Betydning for den. Vi søge jo paa forskjellige Maader at raade Bod derpaa. Naar saaledes et Skolekald er saa lidet, at ingen Seminarist anseer det for godt nok til at blive der, saa sig vi: Ja, lad da En faae det, som ikke er Seminarist, og lad ham slaae sig til Ro der. Jeg troer, som sagt, at det er urigtigt, at der i dette Forhold er denne Lethed til at søge et Embede og uden at genere sig igjen søge bort